

ಪ್ರಾಣಿಪ್ರೇಮದ ನಾಯಿ ಮನೆ

ಕಾರ್ಕಣಿಕ್ಕೆ ಸಮೀಕ್ಷೆದ ‘ನಾಯಿ ಮನೆ’ ಅನಾಥ ನಾಯಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕೇಂದ್ರ. ಮುರಿದ ಅಥವಾ ದುರ್ಬಲ ಕಾಲುಗಳ ನಾಯಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪೀಡಿತ ನಾಯಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ನೂರಾರು ನಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

■ ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಕರ್ತಾರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಕೆ.ಮೀ. ಸಾಗಿದಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಬಜ್ಗೋಳ ಹೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಣಾಡು-ಶೈಗೋರಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಕುಮಿಕದರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮುಡಾರುವಿನ ಸುಮೃಂಬಾಂಶಾಲೆ ಮನೆ. ಅಲ್ಲಿದೆ ‘ಅಹಿಂಸಾ ಅನಿಮಲ್ ಕೇರ್ ಪ್ರಸ್ತ್ರ’ ನಡೆಸುವ ಶಾಖೆನ ರಕ್ತಕ್ರಿಯ ತಾಣ. ಒಂದೆಕರೆ ವಿಶಾಲ ಫ್ಲಾಟಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕೆಂಪುಕಲ್ಲಿನ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅನಾಥ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಗೋಡೆಯ ಹೊರಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಭಾಗಿಲಿದೆ. ಅವರಣಿದೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಸರಳಿನ ಗೂಡುಗಳು. ಎಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ಬೋವಾ ಬೋವಾ ಎಂದು ಚೋಗಳುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಗಳು - ಅದರಿಂದ ಹಚ್ಚಿನವು ಹೆಚ್ಚಿನಾಯಿಗಳು. ಒಂದೊಂದು ನಾಯಿಯರೂ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆ. ನಾಯಿಗಳ ಶುಶ್ರಾವೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಕೆಲಸಗಾರರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಬ್ಬರು ಆ ಕಥೆ ಏನೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

‘ನೋಡಿ, ಈ ನಾಯಿ ಉಂಟಿಲ್ಲ, ಅದರ ಒಂದು ಹಿಂಗಾಲನ್ನು ಬುಡುದಲ್ಲಿ ಮೊಂಡಾಗಿದೆ. ಕಾಲೀನ ಮೇಲೆ ಲಾರಿ ಹರಿದ್ರತ್ಯಂತೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಆರ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡಿತಿದ್ವಾನೆ ನೋಡಿ’ ಎಂದು ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಎದೆಗವಚಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಿಲ್ಲದ ನಾಯಿಯೊಂದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದೇಹ ಗಟ್ಟಮುಖಜ್ಞಿದ್ವರೂ ಕಾಲು ಬಲಹಿನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ

ತೆವಳುತ್ತ ಬರುವ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡಾಗ ಮನ ಕಲಪತ್ತರೆ.

ಕೆಲವು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆಗಳಿವೆ. ಅವು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗಡ್ಡೆಗಳು ಎಂದಿದ್ವಾರೆ ಪಶುವೈದ್ಯರು. ಇಂತಹ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಟ್ಟು ಜಿಜ್ಞೆ ನಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಯ ಹೊದಲೆಲ್ಲ ಉದುರುವ ಚರ್ಮರೋಗ. ಲಿವರ್ ಸಮಸ್ಯೆ, ಪ್ರೈಯರ್ ಕಾಯಿಲೆಯಿರುವ ನಾಯಿಗಳಿವೆ. ಅದರೆ ಯಾವುದರ ಬಗೆಗೂ ಅನಾದರವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿವನ್ನು ಸಮಾನ ತ್ವಿತೀಯಿಂದ ನೇರಿಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಂಗರುಳಿನ ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಯಿಲೆಯಿರುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಭಾಗವಾದರೆ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಧ್ಯವಾದ ಗೂಡುಗಳು, ಮಲಗಲು ಮರದ ಮಂಚಗಳು. ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂಬ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಮೊಸರಿನ ಪ್ರಫ್ಲಾ ಭೋಜನ. ಆರೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಲು ಆಗಾಗ ವೈದ್ಯರು ಬಿಂತುರು. ನಾಯಿಗಳ ಗೂಡು ತೋಳಿದ ನೀರು ಗೂಡಿನ ತಲ್ಲಿದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಳೆ ಮೂಲಕ ದೂರದ ಕೊಳಕೆಗೆಂದಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಯಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು ಏರಂಜಯ ಹೆಗ್ನೆ. ಉಂರವರಿಗೆ ‘ವೀರು’ ಎಂದೇ ಪರಿಚಿತರು. ಫಿಯುಸಿ ಒದಿದ್ವಾರೆ. ಬಾಡ್ಯಾಡ್ಯಂತೋ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ಲಾ ಅಭಿಗಾರ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಾಕಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಶ್ರೀತಿ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬೇದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಯ್ಯಾಗುಡುತ್ತು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ನಾಯಿಮಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಿ ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ. ಅನ್ನಾಹಾರವಿಲ್ಲದೆ, ತಾಯಿಯ ಎದಹಾಲು ಸಿಗದೆ ಅನಾಥವಾದ ಮರಿಗಳ ಹಿಂಪು, ದಾಹಗಳಿಂದ ಬಳಲಿ ಶ್ರವಣವಾಗಿ, ವಾಹನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಿಲುಕೆ ಸಾವನ್ಯಪ್ರತಿರುವ ದೃಶ್ಯ

ಕಂಡು ಅವರ ಮನ ಕರಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಿ ಬಿಡದ ಮಾರಿಗಳನ್ನು ಬೇದಿಪಾಲು ಮಾಡುವವರ ನಿಷ್ಠರುಕೆಯ ಕಂಡು ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಕರಣದಿಂದ ಮೋರಿಯ ಕೆಳಗೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಏರಂಜಯ ಹೆಗ್ನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಆಕಾಶ್ಯೆ ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಮನ ಕಟ್ಟುವುದು. ಬೇದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನಾಥ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದಾಗ ಅವರ ಅಪ್ಪ-ಅಪ್ಪ, ‘ಇದನ್ನಾಕೆ ತಂದದ್ದು?’ ಎಂದು ಬೇಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಗನ ಹೃದಯವಿಲ್ಲಿಕೆಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. ನೆಂಪಿವಿಪ್ಪರ ಪ್ರೈತ್ಯಾಹ, ಸ್ವೇಷಿತರ ಬೆಂಬಲ ಹೀಗೊಂದು ಕಾಯಕವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಪ್ರೇರಿಸಿತು. ಹಸ್ತರುದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ದಿನಗಳಿಂತೆ ನಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ಹೆಣ್ಣುಮರಿಗಳನ್ನು ತಾವಾಗಿ ತಂದುಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮನೆಯಂಗಳ ಇವುಗಳ ಬಿಡದಿಗೆ ಸಾಕಾಗದು ವನಿಡಿದಾಗ ತನ್ನದೇ ಒಂದೆಕರೆ ಖಾಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ಸಮಟಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ನಾಯಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.